

Povodni mož na Mrzlici.

Zapisal *Mihael R.*

Ko boste, ljubi čitatelji, dorasli in pričeli obiskovati krasne naše slovenske planine, ne pozabite tudi na 1119 *m* visoko Mrzlico nad Hrastnikom na Štajerskem. Pot do vrha ni težavna niti nevarna, razgled z vrha je pa diven. Vidi se jako lepo krasna Savinjska dolina, na Kranjsko pa tja gori do sv. Jošta nad Kranjem. Poleg pa še prijetno življenje v koči planinskega društva — izplača se v resnici ta pot. Meni se je pa preteklo nedeljo še posebno izplačala, zakaj neki kmet — Jezernik je njegovo hišno ime — mi je pripovedoval povestico, ki jo naj dobesedno povem tudi vam!

Pred mnogimi leti je rodilo polje, razprostirajoče se pod vrhom Mrzlice, mnogo bolj kot sedaj. In zakaj? Na severni strani pod vrhom je velika, pitne vode polna jama, in v tej je živel povodni mož, ki je bil velik prijatelj kmetov. Marsikatero jutro je pravil našim pradedom z vrha gore, kaj naj ta dan sejejo in kaj ne, kaj naj žanjejo i. t. d. In res, toča ni pobila ničesar, pozebel ni ne en cvet, in shrambe so bile vse natlačeno polne.

Pa ta sreča nas je — žal! — ostavila.

Lepa mesečna noč je bila, ko je prijezdil v Rečico (vas v dolini ob potoku Rečici med Laškim trgom in Mrzlico) h kmetu Jugu velik, lep jezdec na belem konju ter ga poprosil, naj mu pokaže pot do one jame na Mrzlici. Šla sta. Spotoma je pripovedoval jezdec Jugu, da je povodni mož z Ogrskega in da hoče ubiti tukajšnjega povodnega moža, ker mu ta kali vodo. Jug bi se gotovo uprl kazati pot, zakaj rad je imel domačega povodnega moža, a bal se je tujca. V bližini jame je privezal Oger konja k drevesu ter naročil Jugu, naj pazi, kake pene se bodo prikazale na vodi.

„Če bodo bele“, je dejal, „takrat počakaj, če bodo pa rdeče, beži“. Nato je skočil z glavo naprej v jamo. Ne dolgo, in na vodi so se prikazale bele pene, a malo pozneje se je vzel iz vode tujec. Povedal je kmetu, da je povodni mož spal, in da ga je uničil brez boja. Nato je izginil. In kakšno plačilo je dobil Jug od Ogra, ker mu je pokazal pot? Prav takrat ni dobil nikakega plačila, a njegovo polje je bilo odslej tako rodovitno kot še nobeno nikdar. S težavo je spravil vse v shrambe, a vendar mu ni bilo treba nikdar niti najmanj gnojiti. In še njegovi potomci do tretjega rodu so prejimali tako plačilo za očetovo delo. V četrtem rodu pa niso več uživali dobrot ogrskega povodnega moža.

